

disse Bemærkninger, men jeg vil haabe, at han, efter hvad jeg har tilladt mig at oplyse ham om, vil rette sin Kritik til en anden Side, end han hidtil har gjort. Det bliver saa ganske vist mod hans eget Parti og dets Minister.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Jeg vil gerne rette min Kritik der, hvor den skal rettes, og hvor den hører hjemme, og jeg er ikke saa uvidende om disse Forhold, som den ærede sidste Taler mente, jeg var, idet han udtalte, at man ikke skulde tro, jeg var Rigsdagsmand og Læge her i Kjøbenhavn, men at jeg endnu boede i Sakskebøing. Jeg skal i den Anledning tillade mig at oplyse det ærede Medlem om, at man behøver slet ikke at indføre nogen ny Sundhedsvedtægt for at forbedre de sanitære Forhold i Kjøbenhavn. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et lille Stykke af den gældende Sundhedsvedtægt. Deri siges, at i Tilfælde, hvor Sundhedskommissionen skønner, at Beboelsesrum er skadelige for Sundheden, kan den „delvis eller helt forbyde Beboelsen“ eller paabyde „saadan Rensning og Istandsættelse af de paagældende Lokaliteter, som den ansér fornøden for at gøre Beboelsen af dem uskadelig for Sundheden, og hvis saadant ikke ved nogen Rensning eller Istandsættelse kan opnaas, eller hvis Ejeren ikke efterkommer det ham om saadan Rensning eller Istandsættelse givne Paalæg, helt eller delvis forbyde Beboelsen . . . o. s. v.“ Det staar altsaa i Sundhedskommissionens Magt ganske at forandre disse Forhold her. (Afbrydelse af *Borghjerg*). Det ærede Medlem kan jo bagefter faa Ordet. Men nu hører man ikke, jeg har i hvert Fald aldrig hørt det, at Borgerrepræsentationen har rettet — skal jeg sige — stærke Bebrejdelser mod Sundhedskommissionen, fordi den ikke er optraadt. Derfor er det, jeg finder, at naar Socialdemokraterne have saa stort et Flertal, som de have, kunne de optræde mod deres egen Sundhedskommission og sørge for, at den kommer til at gribe ind i disse Forhold.

Reventlow: Det er flere Gange under den Diskussion, der har været ført her i disse Dage, blevet sagt, at en af Grundene, hvorfor der for Øjeblikket er Ebbe i Statskassen, er de Udgifter, som Statskassen har haft i Anledning af Loven om Til-

vejbringelse af Jordlodder for Landarbejdere. Jeg vil tillade mig at nedlægge en Indsigelse imod disse Udtalelser. De Udgifter, som Statskassen har i Henhold til denne Lov, ere meget smaa. Der er i det sidste Regnskabsaar medgaaet 750,000 Kr. til Laan, men Finansministeren har ifølge Loven Bemyndigelse til at fremskaffe disse Penge ved Salg af Statsobligationer. Disse Laan, der gives i Jordlodder, forrentes med 3 pCt. straks, og efter 5 Aars Forløb begynde allerede Afdragene, saa at der paa det Punkt kun kan være meget smaa Udgifter for Statskassen. Yderligere har Statskassen nogle Udgifter til Kommissioner i de forskellige Amtsraads kredse, men disse Udgifter ere efter min Erfaring saa smaa, at det ikke er værd at regne med dem. Jeg gør denne Indsigelse, fordi jeg nødig vil have, at denne Lov, som efter min Anskuelse gør overordentlig meget godt, og efterhaanden som den bliver brugt kan gøre mere og mere godt, skal faa det Lov paa sig, at det er en dyr Lov for Statskassen. I Begyndelsen var der vist mange, der tvivlede om, at der kunde udrettes noget ved Loven, de fleste maaske troede, at den vilde falde temmelig død til Jorden, men nu kan der neppe hos nogen være Tvivl om, at der ved Hjælp af denne Lov vil kunne bringes forholdsvis Velstand ind i mange Familier, der tidligere have lidt under trænge Kaar. Det er netop det, som jeg regner for at være et Gode ved Loven, at den vil bidrage mægtigt til at højne Landarbejdernes Kaar.

Det tiltrænges ogsaa, om saa Forholdene Gudskelov dog ikke ere saa grelle, som de ere fremstillede af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe). Jeg har ofte Lejlighed til at færdes rundt om paa Landet, jeg har Lejlighed til at lære Forholdene at kende baade paa Herregaarde og omkring paa Bøndergaarde, og jeg ved, at der baade ved Herregaardene og ved Bøndergaardene er samlet en Stab af dygtige og hæderlige Arbejdere og Arbejderfamilier, en Stab, som det virkelig er Synd at betegne paa den Maade, paa hvilken Landarbejderne ere blevne betegnede af det ærede Medlem. Disse Landarbejdere staa sandelig ikke tilbage for de organiserede Byarbejdere i kulturel Henseende. Ved det Liv, der føres paa Landet blandt Arbejderne, er der en Forskel fra Byarbejdernes Livsførelse, der sandelig ikke taler til Skam for Landarbejderne. Naar man færdes paa Vejene omkring paa Landet, møder